

OPINIONS

Tornabous, juliol - agost de 2010

Nº 20

En Pau i la Roseta [Fi]

... I va arribar el dia del seu casament: Va ser un dia inoblidable, en el qual, va participar tot el poble, van haver-hi cants, dinar i molta ballaruga fins ben passat el capvespre.

La Roseta anava molt maca: llarga, de color blanc, amb un vel que li tapava la cara. Era un costum i un senyal que s'entregava al seu Pau amb tota la puresa que havia guardat fins aquell moment.

En Pau molt elegant: duïa un vestit gris fosc, l'americana era de dos botons que deixava entreveure una armilla, amb uns rombes setinats, cordada per uns botons lluents i irregulars que semblaven pedretes d'un riu; unes sabates de xarol i una corbata de seda de color grana.

L'església era tota guarnida de flors i plena de gom a gom. Tot el poble va participar en la música i els cants. A la sortida, van comentar com n'havia estat de maca la cerimònia, malgrat que el sermó del capellà va ser massa llarg. Però el celebrant (no exempt de vanitat humana), quan va veure l'església plena, va aprofitar l'ocasió per deixar anar tota la seva retòrica, pensant que, degut a l'esdeveniment, la gent per educació, no marxaria a mig sermó com feien altres vegades.

Van fer un bon dinar. Eren temps difícils, de postguerra, i llavors un bon entremès i un bon pollastre eren un menjar exquisit. No va faltar ni el vi ni el xampany i, a les postres, una copeta de licor per acompanyar el pastís de noccs i el cafè. En Pau havia portat de l'Argentina uns cigars per obsequiar els fumadors; la resta de la gent, com era costum, van rebre un petit obsequi.

Acabat l'àpat, en Pau i la Roseta es van acomiadar de tothom i van marxar cap un hotel de la capital.

Estaven cansats del tràfec de tot el dia i es van instal·lar en una de les habitacions. La Roseta va anar a la cambra de bany i es va posar una camisola amb tirants d'una roba fina que deixava entreveure quan la pell canvia de color. Va soltar els cabells que duïa recollits i carregada de delit però al mateix temps una mica atemorida, va anar a l'encontre del seu Pau.

En Pau havia escollit un pijama de seda lluent, de color negre amb unes ratlles setinades que li donaven un aspecte elegant i sensual. Va voler donar una sorpresa a la Roseta, doncs en més d'una ocasió, ella havia comentat que el trobava molt atractiu quan portava una camisa de color negre. Nervios com estava, no acabava de decidir si posar-se'l sencer o només els pantalons; al final, va optar pels pantalons i va deixar el seu pit, envellutat de masculinitat, al descobert.

I va arribar el moment esperat tan temps. En Pau, amb gest suau va deixar caure la camisa de la Roseta i la va abraçar. Les tendreses que li va dir a cau d'orella van ser el prelude d'assaborir sense presses, les salives de les seves boques. L'un a l'altre es van anar acariciant. Cada racó dels seus cossos va notar el tacte de les seves mans. Tota l'abstenció acumulada durant tant temps va donar pas a la passió, la qual, reclamava amb insistència el seu espai. L'instint i el desig barrejat amb el gran amor que sentien l'un per l'altre va fer que no calguessin experiències... Van arribar al punt àlgid i després, van descansar abraçats. La Roseta recolzava el cap damunt el pit d'en Pau, i ell relaxat i content d'haver esperat fins aquell moment el no haver manifestat amb ningú el que el seu cos havia demanat en tantes ocasions, l'aixoplugava dins els seus braços.

El fruit de l'amor d'en Pau i la Roseta, van ser en Pol, la Beatriu i l'Arnau. Biberons, batejos, xarampions, col·legis, la mort dels estimats que, degut a la llunyania no van poder acomiadar personalment. Els casaments dels fills, els néts, l'haver de delegar el fruit de molts esforços i molts sacrificis, en algú assenyat, però, amb una personalitat, manera de fer i pensar pròpia d'un canvi de generació... No va ser fàcil.

I així, en Pau i la Roseta després de passar tota la vida junts estimant-se, havien arribat a l'avui.

La tornada del passeig va ser per la Roseta més esgotadora del normal. Va sopar frugalment i per distreure's va agafar la caixa on guardava tants records... Però, al no ser recolzada per en Pau, la va tornar a deixar en el seu lloc, per un altre dia.

A l'endemà no es va trobar amb forces per llevar-se. En Pau, alarmat, va voler avisar al metge, però la Roseta va dir que no calia, que no li feia mal res, només estava abatuda.

Durant tot el dia, la seva filla Beatriu, i la Mariona, la neta de sis anys amb les quals vivien, li van fer companyia. Arribada la nit la néta li va preguntar <<Àvia, vols que avui, com em fas tu cada nit, sigui jo la que et llegeixi un conte per què et puguis adormir ?>> Amb un somriure i fent-li un petó, la Roseta li va dir que ho deixés per l'endemà, doncs era tard i necessitava descansar.

Ja era de matinada quan en Pau va notar que la Roseta atansava el seu cos al d'ell i l'abraçava, i li va preguntar: <<Et passa alguna cosa estimada?>> la Roseta va respondre <<tinc fred i un neguit especial... volia notar la teva escalfor... En Pau va correspondre estrenyent-la amb el seus braços. Va ser una abraçada plena de tendresa amb la qual volia transmetre tot el que sentia i havia sentit per ella. Havia estat el seu únic amor des del primer dia que la va veure en aquell ball d'envelat... ja tan llunyà... i acariciant aquella cara plena de solcs, però que per ell encara era plena de bellesa, li va tornar a dir el molt que l'havia estimat i l'estimava encara. La Roseta, arrupint-se encara més dins els braços d'en Pau, va correspondre dient-li: que ell també havia estat per ella l'únic home de la seva vida... El seu Pau... un home amorós, però al mateix temps valent i decidit que sempre li havia fet costat i que malgrat, les dificultats de tota mena que van haver de solventar junts dia darrera dia, ni per un moment, l'havia deixat d'estimar.

*En Pau s'adonà que la Roseta el deixava... i mentre plorant l'aixoplugava; la Roseta, amb la serenitat i la placidesa que dóna el sentir-se amanyagada per qui tot una vida li havia donat el caliu i la protecció que tant havia necessitat... va fer el traspàs cap un altre lloc, endinsant-se per un camí ple de llum, durant el qual, la va acompanyar el so d'un piano i molts violins interpretant dolçament una de les melodies que a ella sempre li havia agradat molt... El Traumerei de Schumann. **Fi.***

Mª Mercè Usón

NOTA:

Al llarg d'aquest relat, hagués pogut descriure més àmpliament l'enyorament de dos persones que s'estimen, les gelosies per ambdues parts, la retrobada, l'estada a l'Argentina d'en Pau, la Roseta i la tieta Vicenta, els mals de cap que proporciona un negoci, els fills, les diverses personalitats dels personatges que han passat per la historieta de puntetes, només donant-los vida amb una petita pinzellada... i tants i tants detalls... hagués pogut omplir els fulls de molts mesos... Però, després de quasi un any, he cregut oportú finalitzar-la.

L'escriure m'agrada i, gairebé el fer-ho, m'és una necessitat, però, l'haver de contreure cada mes en dues pàgines un relat, en el qual, sense adonar-me'n, un personatge o un esdeveniment em feien omplir molts fulls i després haver-lo de reduir, degut a la falta d'espai, no ha estat fàcil.

Si la historieta d'en Pau i la Roseta, ha servit per distreure-us una mica, em dono per satisfeta.

Mª Mercè Usón

Avi...

Avi... per què toquen les campanes
amb un repicar tant fort?
despertaran al Siset,
que tot just fa poca estona
s'ha quedat adormidet.

Toquen a morts, Mariona,
toquen pels que ja no hi són,
i ens han deixat el cor trist
ple d'enyorança i records.

Avi... i l'àvia Roseta on és
que ahir no la vaig sentir.
La vaig buscar tot el dia
fins quan es va fer de nit.

L'àvia és... Ai vida meva!!
com jo t'ho puc explicar
perquè m'entenguis molt bé
sense fer-te esgarrifar?...

L'àvia, descansa allà al cel,
allà on brillen les estrelles...
el Senyor se l'han emportat
per tenir-la a casa seva.

Avi... quan vagi a dormir
qui podrà llegir-me el conte
de la Blanca Neus i els nans?
És un conte molt bonic,
que l'àvia me'n llegia un tros
cada nit quan ja era al llit.

Ho farà jo Mariona,
potser no ho farà tan bé,
però recordant-la a ella
ben segur que ho sabré fer.

I Així... agafats de la mà
avi i neta es dirigeixen
a la cambra on a diari
quasi al punt d'agafar el son
l'àvia li llegia un conte
poc a poc, sense cap pressa...
perquè la neta es dormís
sense pors... amb placidesa.

La Mariona s'agenolla
just a la vora del llit...
i prega amb els ulls tancats
una oració al bon Déu,
demanant per la seva àvia
que se l'ha emportat prop seu
perquè llegeixi molts contes,
als nens i nenes del cel.

I després d'haver resat.
i ficar-se dins el llit,
es disposa entusiasmada
a escoltar el conte que l'avi
li llegirà aquesta nit.

L'avi... obre el llibre i llegeix...

Una vegada hi havia
una pubilla, molt maca...
a qui envoltaven molts nans...
amb els que sempre jugava,
i corrien molt, pels campsssssss...

La nena, ja s'ha dormit...
ben segur somia amb l'àvia...
i amb les flors, les papallones...
els ocells i els rierols...
i amb el cor tot ple de joia,
i en companyia dels nans
passarà una bona estona,
saltironant i ballant.

L'avi... amb el cor encongit,
plora i plora amb molt pesar...
i amb gran tristor i desconsol
diu a la seva Roseta
com si l'hagués de sentir...
Roseta, estimada meva, per què...
per què... m'has deixat tan sol...?

I tancant el llibre... pensa...
que només tindrà el consol
quan arribi cada nit,
al igual que feia l'àvia,
llegir-li un conte a la neta
fins que vegi s'ha... adormi't...

Vacances:

“Opinions” se’n va de vacances. Si no hi ha res que ho impedeixi, al setembre tornarà per donar més opinions. Deixarà de banda les històries llargues, dedicant-se a allò que més li agrada: opinar sobre esdeveniments actuals o sobre fets històrics, basats sempre, en una documentació rigorosa.

M’agrada manifestar idees, i encara que no sempre estic d’acord, respecto les dels meus interlocutors, sobre tot, si són persones assenyades i les seves paraules són plenes de saviesa.

He sigut alertada que algunes descripcions fetes en aquests fulls, no agraden a un tipus de gent. El que pot opinar part de la societat que està acostumada al fingiment, demostrant el que no creu i dient el que no pensa per amagar molta podridura que hi ha dins la seva consciència, i com a compensació de tanta ficció, tenen veritable necessitat d’erigir-se en censors amb una crítica per sota mà, exhaustiva, la qual, quasi sempre està basada en un gran nivell de supèrbia i al mateix temps, d’un grau important d’ignorància. Aquest tipus de gent (per sort una minoria) els deixo totalment de banda. No em preocupen en absolut.

Agraeixo als qui m’encoratgeu perquè segueixi escrivint; i amb ganes que tots ens podem retrobar amb salut, us desitjo un bon estiu.

Mª Mercè Usón

Reflexions de saviesa:

- Pots ser una persona per al món. Però ben segur, per a una persona, **TU** ets el seu món.
- La vida és curta. Aprofita-la. No t’emportaràs res.

Cuina:

Sopa de meló: fàcil, refrescant i boníssima:

Ingredients:

- Melons madurs.
- Un iogurt blanc, o crema de llet, o mig vas de cava.
- Pernil.
- Sucre, dependrà de la dolçor del meló.
- Sal, un bon pessic.
- Oli. (dos dits del que correspon a un vas d’aigua).

Elaboració:

Peleu i enretireu les llavors del meló. Trossegeu-lo i tritureu-lo amb l’oli, o la crema de llet, o el iogurt, o el cava, el sucre i la sal. (Particularment el faig amb iogurt i sempre afegeixo el cava, li dona un gust especial) Quan estigui tot triturat ho passeu per un colador de forats grossos perquè no quedin grumolls. El tasteu, i afegiu o traieu ingredients fins que sigui del vostre grat, reserveu-lo a la nevera.

Talleu el pernil a daus de la mida d’un cigró i el passeu per la paella fins que estigui cruixent. Poseu-lo damunt d’un paper absorbent, serviu-lo en una safata, perquè cadascú, se serveixi la quantitat que cregui convenient.

I..... BON PROFIT